

[Pernille Frahm]

hvis det er det, man er ude på, bliver det i hvert fald ikke med min støtte.

Det næste, man vil, er at forbedre forståelsen for værdien af god arkitektur allerede i folkeskolen, står der et sted i den femte del. Det er selvfølgelig også en mægtig god idé. Derfor er det sådan set lidt ærgerligt, at Det Konservative Folkeparti ikke var med i folkeskoleforliget, for jeg ved, at et af resultaterne af folkeskoleforliget var, at man kunne lave nogle projekter i undervisningen, og at der netop nu fra Undervisningsministeriet er kommet en bog, der hedder »Arkitektur og design i folkeskolen« – en bog, der netop skulle være et udspil til, hvordan man nu med den nye folkeskolelov i hånden kan inddrage disse fag i højere grad. Så det må ærgre ordføreren for forslagsstillerne lidt, at man ikke har været med til at udarbejde det forslag.

Til sidst vil jeg sige, at jeg har en underlig smag i munden, når det gælder dette forslag, for det er eliten og det elitære, man vil til at bygge for, skønt noget af den fine arkitektur, man har i dette land, faktisk er bygget til ganske almindelige mennesker. Og jeg vil gerne slå et slag for, at det bliver ved med at være sådan.

Pia Kjærsgaard (FP):

Et kvarter til tyve minutters selvros fra regeringen var, hvad De Konservative fik ud af dette forslag.

Jeg må indrømme, at da jeg havde læst det, spurgte jeg mig selv: Gud ved, hvad vi egentlig skal med det? Jeg synes, det hører til kategorien »overflødige forslag«, og at det er et forslag, som alene er fremsat for forslagens skyld. Det er ikke for at være sådan barsk, jeg siger det, men jeg betragter det som det, der så ofte er sagt om Fremskridtspartiets forslag: Spild af papir. Jeg ved godt, at det rammer lidt hårdt, men det har vi andre så tit været udsat for. Jeg synes, at dette forslag faktisk slet ikke burde have været fremsat.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil ikke tage tråden op fra Fremskridtspartiet, for jeg mener, det er vigtigt, at vi diskuterer disse spørgsmål, men jeg vil vælge at se forslaget ud fra den synsvinkel, at kulturministeren har sagt, hun vil afgive en redegørelse om arkitekturpolitikken her i landet. Det er

noget nyt, og så har Det Konservative Folkeparti tænkt, at de hellere må komme hende i forkøbet og komme med nogle gode bemærkninger, sådan at de kan indgå i kulturministerens betragtninger. Hvis det er tilfældet, synes jeg, det er udmærket, at Det Konservative Folkeparti har fremsat dette forslag.

Men når jeg så læser lidt i det, bliver jeg i en vis forstand noget forbløffet over det, for jeg synes, der findes udmærket lovgivning på området bygningsfredning, planlægning og alt muligt andre steder, hvor der er også er muligheder for noget af det, der står i forslaget, men det har man ikke villet tage fat på her.

Det, der undrer mig, er, at der lægges så utrolig megen vægt på det offentlige. Når jeg undrer mig, er det såmænd, fordi jeg synes, det er fantastisk, at Det Konservative Folkeparti kan have en politik, der siger: Som et eksempel for den private bygherre bør det offentlige gå i spidsen og bygge de bedste huse, tegnet af landets bedste arkitekter. Det er mig bekendt ikke nogen konservativ tradition på den måde at fastslå, at det offentlige altid skal gå i spidsen. Men jeg synes, det er flot, hvis De Konservative nu har den holdning, at det offentlige nu virkelig må frem på banen og vise, hvad der kan lade sig gøre.

Dertil vil jeg bare stilfærdigt sige, at selv om det ikke altid er sådan, at det utraditionelle koster flere penge, er det nu ofte sådan, at det koster flere penge, men det er måske ikke det afgørende. Det afgørende er, om vi virkelig er i stand til at give offentlige myndigheder og det, der skal betales via det offentlige system, sådanne frihedsgrader, at de virkelig tør gå ud og eksperimentere, for det er jo ikke det, vi har tradition for, når det drejer sig om det offentlige. Tværtimod kan det siges, at man skal være utrolig påpasselig, når det drejer sig om offentlige midler i enhver forstand, at man ikke stikker næsen for langt frem.

Det synes jeg er noget af det, der er karakteristisk, når vi diskuterer den slags spørgsmål. Men hvis vi kan se dette forslag som et signal om, at De Konservative vil stå bag, at der nu virkelig føres en utraditionel arkitekturpolitik, hvor der lægges op til, at det offentlige tør gå i spidsen med helt nye måder at organisere sig på, helt nye måder at udfordre det etablerede på, så synes jeg, det er ret fint.